

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/383/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914201705
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6914201705.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcu X. E., XX.XX.XXXX, bytom A. XX, zast. Centrom právnej pomoci so sídlom v Bratislave, Nám. Slobody 12, IČO: 30 798 841, Kancelária Rimavská Sobota so sídlom v Rimavskej Sobote, Čerenčianska 20, proti žalovanému Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, P.O. BOX 205, 810 00 Bratislava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku Slovenského arbitrážneho súdu so sídlom v Bratislave, Križna 56 vydaný rozhodcom JUDr. Františkom Svatuškom pod sp. zn. 16/10/13 zo dňa 08.01.2014, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Rimavskej Sobote č. k. 14C/45/2014 - 45 zo dňa 22.01.2015, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom zrušil rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu so sídlom v Bratislave, Križna 56 vydaný rozhodcom JUDr. Františkom Svatuškom pod sp. zn. 16/10/13 zo dňa 08.01.2014, vo veci žalobcu Profidebt Slovakia, s.r.o. IČO 35925922 proti žalovanému X. E.. Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 216,08 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň žalovanému uložil povinnosť zaplatiť štátu súdny poplatok vo výške 331,50 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. V dôvodoch rozhodnutia okresný súd uviedol, že podanou žalobou na miestne príslušnom súde a v lehote do 30 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku (v zmysle právnej úpravy § 40 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014) sa žalobca domáhal podľa § 40 ods. 1 písm. c), g) a j) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ZoRK) zrušenia rozhodcovského rozsudku t.j. jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy, bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17), pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. Rozhodcovský rozsudok vydaný rozhodcom v rozhodcovskom konaní je vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy (doložky), proces pred rozhodcovským súdom nespĺňal podmienky spravodlivého procesu - rozhodcovský súd žalobu žalovanému (terajšiemu žalobcovi) doručil až spoločne s rozhodcovským rozsudkom, tiež rozhodcovský súd vôbec neskúmal, či predmetná zmluva o úvere obsahuje všetky obligatórne náležitosti v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súd vyhodnotil žalobu žalobcu ako dôvodnú v celom rozsahu.

3. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. zásady úspechu účastníkov (strán) vo veci. Žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu. Po vykonaných úpravách súd priznal žalobcovi v zmysle § 14a ods. 2 písm. a) Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. trovy právneho zastúpenia vykonaného Centrom právnej pomoci. A podľa § 2 ods. 2 v spojení s položkou 3 písm. c) sadzobníka Zákona o súdnych poplatkoch uložil žalovanému ako neúspešnému v konaní zaplatiť súdny poplatok v súvislosti so žalobou žalobcu na účet štátu, pretože žalobca bol od zaplatenia poplatku oslobodený.

4. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Právomoc rozhodcovského súdu bola založená Rozhodcovskou zmluvou č. 6613742073, ktorá bola žalobcovi predložená spolu s Dohodou o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom 6613742073, pričom každá z nich bola uvedená na samostatnej listine s výslovne uvedenou informáciou, že tieto dokumenty nie sú vzájomne podmienené. Žalobcovi boli predložené ako návrhy na uzatvorenie zmluvy v zmysle § 43a a nasl. Občianskeho zákonníka, žalobca návrhy prijal, čo potvrdil svojim podpisom dňa 11.04.2013, pričom sa mohol slobodne rozhodnúť, vybrať si či súhlasí alebo nie. Žalobca platne uznal svoj dlh voči žalovanému čo do dôvodu a výšky a to v čase kedy existoval a nebol premlčaný a vyjadril svoj súhlas s rozhodcovskou doložkou. Taktiež mal žalobca možnosť od rozhodcovskej doložky odstúpiť v lehote do 14 dní od jej uzatvorenia. Rozhodcovská doložka bola dojednaná individuálne.
Uznanie dlhu je platné.

5. Konanie na rozhodcovskom súde je písomné, žalobca o ústne pojednávanie nepožiadal napriek tomu, že takéto právo mu vyplývalo z rokovacieho poriadku rozhodcovského súdu. Rozhodcovský súd bol tak dostupný obom zúčastneným stranám.

V rozhodcovskom rozsudku je uvedené poučenie pre žalovaného, že žalovaný sa môže k žalobnému návrhu a rozhodcovskému rozsudku vyjadríť formou žalobnej odpovede do 10 dní od doručenia. Ak v nej uvedie, že uplatnený nárok žalobcu neuznáva, rozhodcovský rozsudok sa zrušuje a rozhodcovský súd pokračuje ďalej v konaní. Žalobcovi bol tak ešte počas rozhodcovského konania daný priestor na vyjadrenie sa a na obhajobu a tieto práva mu neboli žiadnym spôsobom odopreté. Ak žalobca toto právo nevyužil, je nespravodlivé odvolávať sa na porušenie zásady rovnosti účastníkov konania, nakoľko k uvedenému porušeniu nedošlo. Zákon na žiadnom mieste neupravuje, akým spôsobom a kedy má byť žalovaný vyzvaný k žalobnej odpovedi.

6. Rozhodcovská zmluva, ktorá založila legitimitu rozhodcovského konania nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a rovnako Dohoda o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom je riadnym zabezpečovacím inštitútom, nie je možné považovať ju za neplatnú a obsahujúcu nekalé obchodné podmienky. Nesprávne je tvrdenie súdu, že dlžník uznal premlčaný dlh. K zosplatneniu úveru, ktorý žalobcovi poskytol prvotný veriteľ pohľadávky na základe Zmluvy o úvere a ďalších úverových produktoch zo dňa 07.10.2008, došlo dňa 16.06.2011 výpoveďou, potom ako žalobca porušil svoje zmluvné povinnosti. Následne bol predmetný záväzok žalobcu voči žalovanému uznaný písomne dňa 11.04.2013, teda pred uplynutím trojročnej premlčacej doby. Nie je spravodlivé sankcionovať veriteľa pohľadávky, ktorý sa snažil o ústretový krok a pokúsil sa o zmierlivé riešenie sporu s dlžníkom. Veriteľovi nič nebránilo uplatniť si svoje právo na súde okamžite po zosplatnení dlhu. Rozhodcovský súd nebol povinný skúmať, či úverová zmluva obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, pretože pri uznaní dlhu súd predpokladá existenciu v čase jeho uznania a nie je potrebné preukazovať vznik záväzku ani jeho trvanie v čase uznania. Rozhodcovský súd nemal dôvod mať pochybnosť o dôvodnosti nároku veriteľa, najmä s ohľadom na nečinnosť dlžníka, ktorý v rozhodcovskom konaní nepodal žalobnú odpoveď a teda sa žiadnym spôsobom k žalobnému návrhu nevyjadril, aj keď mu táto možnosť bola daná. Do právneho poriadku po novele zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zákonom č. 568/2007 Z. z. bola s účinnosťou od 01.01.2008 stanovená povinnosť veriteľov pred uzavretím zmluvy oboznámiť spotrebiteľov so zmluvnými podmienkami prostredníctvom formulára, ktorého vzor ustanovuje vyhláška MF SR č. 620/2007 Z. z. V uvedenom formulári sú obsiahnuté všetky náležitosti predpokladané ust. § 4 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, t.j. vrátane konečnej splatnosti úveru, ročnej úrokovej sadzby a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, výška počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov Preto je postup súdu keď vyhlásil poskytnutý úver za bezúročný a bezpoplatkový nesprávny, uvedeným formulárom sa súd ani nezaoberal.

7. Súd pochybil aj v tom, že nesprávnym postupom zrušil rozhodcovský rozsudok, avšak v konaní nepokračoval a nerozhodol v súlade s ust. § 43 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, podľa ktorého

„ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov neplatnosti rozhodcovskej zmluvy alebo nemožnosti riešiť predmet sporu v rozhodcovskom konaní, pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.“ Aj napriek tomu, že tento následok nastáva priamo zo zákona a nie je potrebné aby osobitným výrokom vyslovil túto skutočnosť súd I. stupňa konajúci o žalobe na zrušenie rozhodcovského rozsudku, z hľadiska právnej istoty táto skutočnosť mala byť uvedená aspoň v odôvodnení napadnutého rozsudku, inak sa právo veriteľa javí po zrušení rozhodcovského rozsudku ako neexistujúce.

8. K odvolaniu žalovaného podal žalobca vyjadrenie. V celom rozsahu sa stotožňuje s právnymi závermi okresného súdu, navrhuje jeho rozsudok potvrdiť. Zároveň si nárokuje náhradu vyčíslených trov odvolacieho konania. Podľa jeho názoru odvolanie obsahuje viacero nejasností a účelových tvrdení bez právneho základu majúce za účel zahliť súd právne obdobnými podaniami vo viacerých prejednávaných veciach resp. konaniach. Žalovaný zostal počas prvoinštančného konania pasívny, nepodal žiadne vyjadrenia, ani sa nedostavil na pojednávanie.

9. Tvrdenia žalovaného v odvolaní ohľadne Dohody o uznaní dlhu aj Rozhodcovskej zmluvy neberú do úvahy podstatné skutočnosti, že sa jedná o typické formulárové vyhotovenia listín, vopred pripravené na podpis dlžníkom. Dohoda o uznaní dlhu je neurčitá, nedá sa z nej jednoznačne špecifikovať čo tvorí istinu, t.j. postúpenú pohľadávku, a čo tvorí úrok, poplatky, prípadne iné náklady. Rovnako nie je zrejmé v akej výške bol postupovaný dlh na nového veriteľa, a ktoré príslušenstvo pohľadávky vzniklo v čase od postúpenia ku vyhotoveniu Dohody. Žalobca nebol poučený, ani informovaný o skutočnosti, že podpisuje uznanie už premlčaného dlhu. Zmluvné podmienky pripojené k Dohode o uznaní dlhu navyše obsahujú množstvo neprijateľných zmluvných podmienok, napísaných malým písmom, s ktorými sa žalobca nemal čas oboznámiť, ani nebol o ich obsahu poučený. Hoci je v texte listín deklarované poučenie, reálne k nemu nedošlo, žalobcovi boli predložené za okolností konštatovaných v napadnutom rozsudku. Zástupca spoločnosti žalovaného hrubo porušil odbornú starostlivosť nakoľko zamíchal podstatné informácie o právnej povahe predložených listín, ktoré v časovej tiesni predložil na podpis mimo kancelárie a aj mimo obydľia žalobcu. Všetky tieto skutočnosti boli konštatované v rámci pojednávania. Rozhodcovská zmluva je rovnako koncipovaná ako formulárová, pripravená vopred, predložená v umelo vyvolanej časovej tiesni bez náležitého vysvetlenia jej podstaty. Tvrdenia žalovaného o tom, že nie každá zmluvná podmienka, ktorá nebola dojednaná individuálne automaticky nemusí byť neprijateľná je síce akceptovateľné, no v konkrétnom prípade zmluvných podmienok rozhodcovskej zmluvy, je pri komplexnom posúdení zrejmé, že cieľom a účelom vyhotovenia predmetnej zmluvy nebola iniciatíva riešenia sporu, ale rýchleho priznania nároku rozhodcovským súdom bez náležitého posúdenia veci. Pri bližšom analyzovaní vypracovania listín je zrejmé, že Rozhodcovská zmluva bola vypracovaná dňa 26.03.2013 a v jej texte sa nachádza odvolanie na predpokladanú Dohodu o uznaní dlhu, ktorej znenie bolo vypracované až dňa 10.04.2013. Žalobca pokladá za evidentné, že predmetné ustanovenie je výlučne formálneho charakteru majúce za účel vyvodiť dojem možnosti rozhodnutia dlžníka. Naopak už pri vypracovaní Rozhodcovskej zmluvy postupoval veriteľ s jasným úmyslom predloženia Dohody o uznaní dlhu dlžníkovi (žalobcovi) tak, aby ju podpísal.

10. Žalobca trvá a súhlasí aj s odôvodnením rozhodnutia okresného súdu o premlčaní pohľadávky.

11. Žalobca podotýka, že podanie opravných prostriedkov, prípadne námietok zaujatosti rozhodcu je oproti právnej úprave o súdnych poplatkoch štátnej sústavy súdov v spotrebiteľských veciach spoplatnené, čo samo o sebe nebolo pri podpise zmluvy žalobcovi ozrejmene a navyše je samo o sebe spôsobilé vyvolať horšie materiálne postavenie naproti riešenia sporov štátnou sústavou súdnictva. Teda je zrejmé, že „dostupnosť“ súdu konštatovaná žalovaným nebola zhodná. Žalobca má zato, že je hrubým porušením „rovnosti zbraní“ deklarovaných žalovaným, nakoľko je z jeho argumentácie zrejmé, že rozhodcovský súd rozhodol vopred na základe dohodnutých kritérií ešte pred zaslaním výzvy na vyjadrenie protistrany. Je znepokojivé, že uvedený postup pokladá žalobca za „výhodu“ pre spotrebiteľa. Je možné polemizovať, že uvedený postup má za cieľ odradiť akúkoľvek obranu obyvateľstva resp. účastníkov konaní s nižším právnym vedomím nakoľko môžu mať zato, že súd rozhodol a ich obrana je márna. Tvrdenia žalovaného o nepodaní žalobnej odpovede je tendenčné, v tejto časti odporuje vyjadrenie žalovaného samo sebe. V predošlom texte bola obhajovaná výhodnosť doručenia návrhu na začatie rozhodcovského konania, výzva na žalobnú odpoveď aj samotný rozsudok prostredníctvom jednej listovej zásielky. Žalobca obratom napadol rozhodcovský rozsudok na okresnom súdu v tomto predmetnom konaní, nakoľko to posúdil vzhľadom na uvedené skutočnosti za právne

istejší postup. Je teda zrejmé, že žalobca logicky ani nemal priestor na určitú formu vyjadrenia ku rozhodcovskému konaniu a teda označovanie jeho nečinnosti nie je namieste. Rozhodcovský súd mal povinnosť skúmať, či predmetný zmluvný vzťah neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky ex offa, avšak napriek rozsiahlej judikatúre tuzemských súdov ako aj ESD tak neurobil.

12. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

13. Rozhodnutie okresného súdu bolo vydané dňa 22.01.2015, odvolanie žalobcu bolo podané pošte na prepravu daň 23.03.2015 (súdu došlo dňa 25.03.2015) a vec bola odvolaciemu súdu predložená 01.06.2015, teda za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku. Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (CSP), ktorým bol v zmysle zrušovacieho ustanovenia § 473 zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a zmien. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

14. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalovaného spolu s napadnutým rozsudkom okresného súdu, pričom sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu a v zmysle § 387 ods. 2 CSP na ne v celom rozsahu poukazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody žalovaného odvolací súd dodáva, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenia právnych predpisov a súčasne vec správne skutkovo a právne posúdil.

16. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu a dôvodmi jeho odôvodnenia rozhodnutia, že Rozhodcovskú zmluvu nemožno mať za riadne a platne uzavretú a individuálne dojednanú (§§ 3, 39, 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Išlo o formulárovú zmluvu, do ktorej sa doplnili výlučne len údaje o žalobcovi, deň a miesto podpisu zmluvy, ale predovšetkým a nie je platná najmä z dôvodu, s prihliadnutím na okolnosti, za ktorých bola táto Rozhodcovská zmluva uzavretá, ktoré svedčia o tom, že žalobca nemal vedomosť o tom akú zmluvu podpisuje, čo je jej obsahom a aké právne následky táto zmluva žalobcovi spôsobí, resp. môže spôsobiť. Obdobne žalobca nerozumel ani Dohode o uznaní dlhu, jej obsah mu nebol riadne vysvetlený a tieto listiny podpísal len pod časovým tlakom a pod vplyvom vážnych hrozieb exekúcie, predaja rodinného domu a trestného stíhania, pričom tento tlak a hrozby voči nemu vyvolávala osoba poverená spoločnosťou právneho predchodcu žalovaného, ktorá súčasne v žalobcovi zámerne vyvolávala aj mylnú domnienku, že sa podpisuje len nový splátkový kalendár, a to ešte z nižšími splátkami než určovala úverová zmluva. V neprospech žalobcu bolo zneužitie aj to, že dostatočne dobre neovláda jazyk slovenský (ovláda jazyk maďarský), nerozumie právnym termínom - uznanie, premlčanie, rozhodcovská zmluva, rozhodcovský súd. Správne okresný súd konštatoval, že ide o nekalú obchodnú prax. Žalobcovi boli predložené v umelo vyvolanej časovej tiesni bez náležitého vysvetlenia ich podstaty, ako opakovane tvrdí žalobca aj v jeho vyjadrení k odvolaniu.

17. Správny je aj záver okresného súdu spočívajúci v tom, že rozhodcovský súd mal povinnosť skúmať, či predmetný zmluvný vzťah v celej jeho komplexnosti neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky analogicky ako sústava štátnych súdov ex offa, a to aj bez upozornenia a osobitnej požiadavky - návrhu spotrebiteľa, na čo kladie dôraz aj žalobca v jeho vyjadrení k odvolaniu.

18. K námietkam odvolateľa uvedeným v bode 5. a 6. tohto rozhodnutia uvádza svoje stanovisko žalovaný - vid. bod. 11 tohto rozhodnutia, ktoré stanovisko podľa názoru odvolacieho súdu predstavuje dostačujúcu odpoveď na odvolateľom vznesené námietky vo vzťahu k žalovaným namietanej „nečinnosti žalobcu v rozhodcovskom konaní, či o nepodaní žalobnej odpovede“ a s ktorým stanoviskom sa odvolací

súd v celom rozsahu stotožňuje, naň poukazuje, a preto ho duplicitne na tomto mieste neuvádza. Za rozhodujúce v tejto súvislosti treba považovať, že žalobca za právne istejší postup považoval konanie na všeobecnom súde, preto napadol rozhodcovský rozsudok na príslušnom okresnom súde.

19. Odvolací súd posúdil ako nedôvodnú aj námietku žalovaného voči procesnému postupu okresného súdu, že súd mal v konaní pokračovať a rozhodnúť v súlade s ust. § 43 ods. 1 Zákona o rozhodcovskom konaní, podľa ktorého ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov neplatnosti rozhodcovskej zmluvy alebo nemožnosti riešiť predmet sporu v rozhodcovskom konaní, pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe. Uvedené znamená, že ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov vymedzených v ust. § 43 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, pokračuje na návrh niektorej zo strán v konaní pod tou istou spisovou značkou vo veci samej a túto vec rozhodne. Pre úplnosť možno dodať, že ďalší procesný postup súdu po zrušení rozhodcovského rozsudku sa odlišuje len v tom, že zatiaľ čo v prípade - v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v „žalobe“ súd pokračuje bez vyčkania právoplatnosti rozhodnutia o zrušení rozhodcovského rozsudku, tak v prípade - v konaní vo veci v rozsahu uvedenom vo „vzájomnej žalobe“ súd spravidla vyčká na právoplatnosť rozhodnutia o zrušení rozhodcovského rozsudku (o základe predmetu konania) a až po potom bude pokračovať v konaní vo veci v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe. V prejednávanom prípade, kedy žalobca žalobou podanou na súd žadoval iba zrušenie rozhodcovského rozsudku (a zároveň iné nároky súvisiace so zrušením tohto rozhodcovského rozsudku, pre prípad jeho zrušenia, nežadoval) okresný súd zvolil správny procesný postup - rozhodol v rozsahu podanej žaloby.

20. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalobca, preto žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %). O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

21. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).